

Brock: Jeg maa tilstaae, at jeg er i Tvivl, om jeg skal tage Ordet, da den høitærede Lovstingsmand, der nu satte sig, omtrent har udtalt, hvad jeg kunde ønske at sige, og navnlig har henledet Opmærksomheden paa § 7 eller de i Lovudkastet omtalte Laanebestyrelser. Det forekommer mig nemlig, at paa denne Paragraf og paa Besvarelsen af det idag gjorte Forslag om, at der skal oprettes Laanebestyrelser for hvert Amt, hviler Besvarelsen af det Spørgsmaal, hvormange Overformyndier vi skulle have i Landet. Af alle de Spørgsmaal, som ere fremkomne her idag, forekommer det mig, at det i Lovens hele Organisation meest indgribende netop er det: om der skal være en Laanebestyrelse i hvert Amt. Thi hvad er Meningen af det i denne Retning gjorte Forslag? Det er jo at gjøre Overformynderbestyrelsen saa lokal som muligt, at sørge for, at de Midler, som komme fra de særlige Egne, ogsaa ved Udlaan komme til Nytte for disse; det er at sørge for, at der ved Udlaanet kan have et saadant Kjendskab til de stedlige Forhold, at der deri ligger en Garanti for, at Udlaanene ville stee solid, med behørig Indsigt og Omhu, at der bliver seet paa, at den Pantestikkerhed, der bydes, virkelig er god og fyldestgjørende. Forfulgte man denne Tanke, troer jeg, at man maatte komme til at sige: Saa bliver jo Overformynderbestyrelsen — Udlaanet af Midlerne, Tilsynet med Panterne — ingen Stats sag, men nærmest en Kommunsal sag. Da Tiden idag er saa langt fremstreden, skal jeg ikke forfølge Tanken i dens fulde Konsekvens; men jeg troer, at det maa staae klart for Enhver, at dersom den føres videre, maa den lede til det Spørgsmaal: Er Overformyndervæsenet at ansee som en Stats- eller som en Kommunsal sag? Og jeg skal i al Korthed sige min Mening derom. At bestyrelse Borgernes private Formue vedkommer ikke Staten, men at føre Tilsyn med, hvorledes denne Bestyrelse gaaer for sig, at udøve en Kontrol, det være sig gennem Lovforskrifter eller gennem Administrationen, bør være en Opgave for Statsstyrelsen; den egentlige Forvaltning maa være hos Familien, og lader man den ikke blive i Familiens eller Børgens Haand — og det System synes det jo bestoværre, at vi her ganske skulle forlade — saa hører den

hen til Kommunen, og den kan da foregaae under Statens Overtilsyn. Jeg skal imidlertid ikke videre udføre denne Betragtning; men jeg vender tilbage til § 7 og siger: Maatte den Tanke vinde Anklang her i Salen, at man skal gjøre Bestyrelsen af Overformyndariene saa lokal som mulig, saa er det efter min Mening temmelig ligegyldigt, hvormange Kasserere der gives for disse Laanebestyrelser. Det er jo givet, at Laanebestyrelserne skulle handle under solidarisk Ansvar; Massbestyrelse skal indføres, men naar saa er, forekommer det mig mindre væsentligt, om Bogholder- og Kasserervæsenet for dem alle er samlet paa 1, 2, 3 eller 5 Hænder. Der er blevet gjort den Erindring, at man maa ønske, at der, hvad Lovudkastet har bestemt, blev 5 eller ialtsald dog flere Overformyndier, fordi man maatte frygte for, at naar alle Midlerne strømme sammen i een stor Kasse, vilde det blive vanskeligt for de smaa Laansøgere, de smaa Eiendomsbesiddere at erholde Laan, men Svaret er saare ligefremt: Det vilde de lokale Laanebestyrelser nok vide at sørge for, at Amtets, Egnens Midler ikke blot komme de store, men ogsaa de smaa Eiendomme i Egnen til gode. Og naar der fremdeles er anført imod een samlet stor Kasse, at man ikke maa glemme de ibelige Indbetalinger og Udtællinger, vilde man for det Første kunne svare, at derpaa hører et Antal af 5 store Kasser ikke synderligt, hvad ogsaa Lovudkastet selv viser, idet det har bestemt i § 6, at, for at hjælpe paa Ind- og Udtællingerne, skal der foreløbig have en Art Kommissionairer i Retsbetjentene. Jeg kan ikke nægte, at, da jeg læste Lovudkastet, forekom det mig, at disse Regnskabsfager, disse Ind- og Udtællinger maaskee dog laae nærmere ved Amtsforsvalterne end ved Dommerne, især i et Dieblis, hvor man tænker paa at tage Alt, hvad der angaaer Administrationen, ud af Dommernes Hænder. Men det er jo i ethvert Fald af sig selv klart, at hvad enten man har 5 store Kasser eller 1, maa man have mange Kommissionairer trindt om i Landet, der modtage Indbetalinger og gjøre Udtællinger, og at det i saa Henseende er ligegyldigt, om man har flere eller færre Kasser, naar man dog ikke vil have en Kasse for hvert Amt. Men er det nu ikke i en anden Henseende af Vigtighed at have